ବାଦଲ ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ

ବନାମ

ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ନୌ

12, ଜୁଲାଇ, 1991

[ବି. କେ. ଜଗନ୍ନାଥ ଶେଟ୍ଟି ଏବଂ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆୟକର ଅଧିନିୟମ 1922:ଧାରା 36 (1) (iii)-ଆୟର ଗଣନା-ଋଣ ପୁଞ୍ଜି ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ-କାଟ-ଏଚୟୁଏଫ ବ୍ୟବସାୟର ବିଭାଜନ-ଏଚୟୁଏଫର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାଗିଦାରୀ ଫାର୍ମର ଗଠନ-ଏଚୟୁଏଫର ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବଳକା ରାଶି ଅଧିଗ୍ରହଣ -ବଳକା ରାଶି ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଥିଲା କି ।

ଆକଳନକାରୀ-ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଏକ ଏଚୟୁଏଫର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ଯାହା ଋଣ ପୁଞ୍ଜି ସହିତ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲା । ପରିବାରରେ ଆଂଶିକ ବିଭାଜନ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ବିଭାଜନର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, ସଦସ୍ୟମାନେ ଆକଳନକାରୀ-ଫାର୍ମ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ପରିବାରର ପୁଞ୍ଜି ଖାତାରେ ଏକ ବଳକା ରାଶି ଥିଲା ଯାହା ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖାତାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଫାର୍ମ, ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ଜାରି ରଖିଥିଲା ଏବଂ ଏଚୟୁଏଫର ବ୍ୟବସାୟିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ଦାବି କରିଥିଲା ଯେ ବଳକା ରାଶି ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ, ଆୟ ଗଣନାରେ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଥିଲା କାରଣ ଏହି ବ୍ୟବସାୟର ସଦ୍ଭାବନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବଳକା ରାଶିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଅପିଲୀୟ ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଏଚୟୁଏଫ ବ୍ୟବସାୟର କୌଣସି ସଦିଚ୍ଛା ନାହିଁ । ଆବେଦନ ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏଚୟୁଏଫର ଏକ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧ ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ସଦ୍ଭାବନାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଫାର୍ମଟି ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏଚୟୁଏଫ ବ୍ୟବସାୟର ସଦ୍ଭାବନା କେବେ ବିକ୍ରି କିମ୍ବା କ୍ରୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଏଚୟୁଏଫର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ, କାରଣ ଏହା ସେହି ପରିବାରର ଥିଲା

ଯାହାର ସେମାନେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ଏବଂ ଋଣର ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆକଳନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ :1.1 ଆୟକର ଅଧିନିୟମ 1922ର ଧାରା 36 (1) ର ଖଣ୍ଡ (III) କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଞ୍ଜି ଋଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଋଣ କରାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜି ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଅଟେ ।ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଋଣ ନିଆଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିରୁ ସଦିଚ୍ଛା ସହ କ୍ରୟ କରାଯାଏ, ତେବେ ଋଣ ନେଇଥିବା ପୁଞ୍ଜିରୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ସୁଧ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଅଟେ। [923B]

1.2 ସାନି ମାମଲାରେ, ପରିବାରରେ କେବଳ ଏକ ଆଂଶିକ ବିଭାଜନ ହୋଇଥିଲା, ବିଶେଷ କରି ଏଚୟୁଏଫ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଏଚୟୁଏଫର ବଳକା ରାଶିକୁ ଫାର୍ମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା, କାରଣ ଏଚୟୁଏଫର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା। [923D]

1.3 ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବଳକା ରାଶିକୁ ସଦିଚ୍ଛା ସହ କ୍ରୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ଫାର୍ମ ବ୍ୟବସାୟକୁ ହାତକୁ ନେଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ଆକାଉଣ୍ଟ ବହିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିବରଣୀ ନଥିବା କାରଣରୁ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ଦ୍ୱାରା ଫାର୍ମକୁ କୌଣସି ସଦିଚ୍ଛା ସହ ବିକ୍ରି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଉପସଂହାର ଉକ୍ତ ସମନ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସହ ସମାନ ପରି ଏକ ମାନେ ହୁଏ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ରାୟରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ସଦିଚ୍ଛାର ବିକ୍ରୟକୁ ବାବଦକୁ ଫାର୍ମ ବଳକା ରାଶିକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଛି ଏବଂ ଏହି ଉପସଂହାର ଅଯଥୋଚିତ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ, କିମ୍ବା ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଉପସଂହାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ବିଚାର କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଆକଳନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଏବଂ ଏଚୟୁଏଫର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନୁହେଁ । ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧକୁ ଅନୁମୋଦିତ କାଟ ପାଇଁ ଆକଳନକାରୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା ପରାସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। [923C, E,F]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 657/1979 ଏବଂ 2117-21/1977 I

ଆୟକର ନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 502/74 ଏବଂ ଆୟକର ସନ୍ଦର୍ଭ ସଂଖ୍ୟା 827/1973 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 20.1.1978 ଏବଂ 6.5.1976 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ I

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ବି. ଏଲ୍. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ମନୋଜ ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଲଲିତା କୋହଲି I

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜେ. ରାମ ମୂର୍ତ୍ତି, କେ. ପି. ଭଟନାଗର ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଶିନୀ I

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା I

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କେ. ଜଗନ୍ନାଥ ଶେଟ୍ଟୀ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ସାଧାରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ପୂର୍ବତନ ହିନ୍ଦୁ ଅବିଭକ୍ତ ପରିବାର (ଏଚୟୁଏଫ) ରୁ ଆକଳନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା 1,75,310 ଟଙ୍କାର ବଳକା ରାଶି ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ, ଆୟକର ଅଧିନିୟମ 1922 ର ଧାରା 36 (1) (iii) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ହେବ କି?

ଏହି ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଏଚୟୁଏଫ୍ ରେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ଯାହା ମେସର୍ସ ବାଦଲ ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ନାମରେ ବାରାଣାସୀରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲା I ପରିବାରର ନିଜର ସଂଖ୍ୟା ପୁଞ୍ଜି ନଥିଲା ଏବଂ ଋଣ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଉଥିଲେ I 20, ଅକ୍ଟୋବର, 1951 ରେ, ପରିବାରରେ ଆଂଶିକ ବିଭାଜନ ହୋଇଥିଲା I ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ପରିବାରର ବ୍ୟବସାୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜିତ ହୋଇଥିଲା I ସଦସ୍ୟମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗିଦାରୀରେ ଗଠନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମାନ ବ୍ୟବସାୟ ଜାରି ରଖିଥିଲେ I ବିଭାଜନ ତାରିଖରେ ଡେବିଟ୍ ପରିବାରର ପୁଞ୍ଜି ଖାତାରେ 1,75,310 ଟଙ୍କାର ବଳକା ରାଶି ଥିଲା I ଏହା ବଳକା ରାଶି ଫାର୍ମର ତିନି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖାତାକୁ ସମାନ ଅନୁପାତରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା I ନବଗଠିତ ସଂସ୍ଥା ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ବ୍ୟବସାୟିକ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ଦାୟିତ୍ୱର ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା I ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ବଳକା ରାଶି ଉପରେ ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ଏହାର ଆୟର ଗଣନାରେ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଥିଲା କି?ଫାର୍ମ ପକ୍ଷରୁ

ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ବିବାଦ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେ ବ୍ୟବସାୟର ସଦିଚ୍ଛାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା ବଳକା ରାଶି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲୀୟ ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଏଚୟୁଏଫ ବ୍ୟବସାୟର କୌଣସି ସଦିଚ୍ଛା ନଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲୀୟ ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତ ସହ ସହମତ ହୋଇନଥିଲେ । ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ଯେ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ବ୍ୟବସାୟ ବହୁତ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ଲାଭ ଏବଂ ବିଭାଜନ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଆୟର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ବ୍ୟବସାୟ ସମୃଦ୍ଧ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଚାଲୁଥିବା ବ୍ୟବସାୟକୁ ବଳକା ରାଶି ସହିତ ଆକଳନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଫାର୍ମଟି ସଦିଚ୍ଛାର ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ତା 'ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ବବାଦକୁ 1,75,310 ଟଙ୍କାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

" ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ, ଆକଳନକାରୀ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ହିନ୍ଦୁ ଅବିଭକ୍ତ ପରିବାରଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା 1,75,310 ଟଙ୍କାର ବଳକା ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ କାଟିବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ କି?

ସଦ୍ଭାବନାର କୌଣସି ବିକ୍ରି ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଯେ ଏଚୟୁଏଫ ବ୍ୟବସାୟର ସଦ୍ଭାବନା କେବେ ବିକ୍ରି କିମ୍ବା କ୍ରୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଯଦି ଏପରି କୌଣସି କାରବାର ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଏଚୟୁଏଫର ହିସାବ ଖାତାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବରଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା । ସଦିଚ୍ଛା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଚୟୁଏଫ ଏହାର ହିସାବ ଖାତାରେ ରାଶି ଜମା କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରବେଶ ନଥିଲା, ତେଣୁ କୌଣସି ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଫାର୍ମ ଗୁଡୱିଲ୍ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ 1,75,310 ଟଙ୍କାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଛି। ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଫାର୍ମର ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଏଚୟୁଏଫର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, କାରଣ ଦାୟିତ୍ୱ ସେହି ପରିବାରର ଥିଲା ଯାହାର ସେମାନେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ବିଭାଜନ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ତାଙ୍କ ଅଂଶ ଅନୁଯାୟୀ ଋଣ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ।

ଧାରା 36 (1) ର ଖଣ୍ଡ (iii) କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଞ୍ଜି ଋଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଋଣ କରାଯାଇଥିବା ପୁଞ୍ଜି ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣ ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଅଟେ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଋଣ ପୁଞ୍ଜିରୁ ସଦ୍ଭାବନା କ୍ରୟ କରାଯାଏ, ତେବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ କିମ୍ବା ଋଣ ପୁଞ୍ଜି ଏକ ଗ୍ରହଣୀୟ ଛାଡ଼ ଅଟେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବଳକା ରାଶିକୁ ସଦ୍ଭାବନା କ୍ରୟ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ଫାର୍ମଟି ଚାଲୁଥିବା ବ୍ୟବସାୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ହିସାବ ଖାତାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିବରଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ ନଥିବା କାରଣରୁ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ଦ୍ୱାରା ଫାର୍ମକୁ କୌଣସି ସଦିଚ୍ଛା ବିକ୍ରି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ସମାନ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଉପସଂହାର ଏକାଭଳି ମନେହୁଏ । ବିଶେଷ କରି ଏଚୟୁଏଫ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ପରିବାରରେ କେବଳ ଆଂଶିକ ବିଭାଜନ ଥିଲା । ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିବାରୁ, ଫାର୍ମ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ବଳକା ରାଶିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଉପସଂହାର ଯେ ଫାର୍ମ ପରିସରରେ ସଦ୍ଭାବନାର ବିକ୍ରୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଟଙ୍କା 1,75,310 ର ବଳକା ରାଶିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, ତାହା ଗ୍ରହଣୀୟ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ, ଏହା ଅଯୋଥାଚିତ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ , କିମ୍ବା ମନମୁଖୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସମ୍ଭବ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଉପସଂହାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଆମେ ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନୁହେଁ, ବରଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ । ଏଚ. ୟୁ. ଏଫ୍. ର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁଧକୁ ଅନୁମୋଦିତ କାଟରେ ପରିଗଣିତ କରିବା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ପରାସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବାହାରେ । ତେଣୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଅଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବାଦିଆଯାଇଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଟିକସଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଟିକସଦାତା ଏକ କିତା ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଏନ୍. ପି. ଭି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।